

DYJON (2) *sb m*

A sg Dyjon (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie droga mleczna (z grec. ὀφὲ δὺων 'późno zachodzący') (2) :

*Wyrażenie: »dyjon szeroki« (2): Ktore [śmiertelne razy i lamenty] mię zápaláią iák Słońce obłoki/
Gdy Arkturá omija przez Dyon fzeroki. *KoľakCath* B2; Gdy [orzeł] gorę wylátuie ná Dyon fzeroki/
Mieśiác gwiazdy miiáiąc/ Itráfzny ptáftwu bywa *KoľakSzczęśl* Av.*

HJ